

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.20.414/2017/7.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke

. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

. Varga Edit bíró

A felperes: I.rendű felperes
(I.rendű felperes címe)

A felperes képviselője:
Ügyvédi Iroda
(ügyvédi iroda címe;
ügyintéző ügyvéd neve)

Az alperes: alperes
(az alperes címe)

Az alperes képviselője:
ügyvéd neve
(ügyvéd címe)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozatnak száma:
Budapest Környéki Törvényszék
2.Pf.20719/2016/6.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Ráckevei Járásbíróság
7.P.21.444/2015/22.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 2.608.300 (kétfmillió-hatszáznyolcezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és a perben nem álló személy 2006. október 4-én hitelszerződést kötött az alperessel, amelyben az alperes vállalta, hogy ingatlanvásárlási célra 73.500 CHF összegű devizahitelt tart rendelkezésre és a szerződésben meghatározott feltételek teljesülése esetén legfeljebb 12.000.000 forint összegű kölcsönt folyósít. A hitel futamideje 240 hónap, lejáratára 2026. október 15-e volt, a hiteldíj magában foglalta a mindenkor fennálló tőketartozás után számított változó mértékű kamatot és a kezelési költséget. A kamatláb mértéke a szerződéskötés időpontjában évi 2,5% volt, az első négy kamatperiódus időtartamára az alperes a kondíciós lista szerinti kamatkedvezményt biztosította, az első négy kamatperiódusra a kedvezményes kamat mértéke évi 0,77% volt. A kamatperiódusok három hónap időtartamúak voltak. A kezelési költség is kamatperiódusonként változhatott, mértéke az alperes mindenkor kondíciós listájában került közzétételre, a szerződéskötés időpontjában a kezelési költséget évi 2,7%-ban határozták meg. A teljes hiteldíj mutató (a továbbiakban: THM) a szerződéskötés időpontjában érvényes feltételekkel forint fizetések alapján számítva évi 5,47% volt. A szerződés 4.4. pontjában megjelölték a THM számítása során figyelembe nem vett hiteldíj-elemeket és egyéb költségeket, valamint ezek mértékét, a közokiratba foglalásért fizetendő költségnek és díjnak, valamint az ingatlan biztosítási díjának kivételével.

A kölcsönt az alperes forintban folyósította, a lehívott devizaösszeget a folyósítás napjára jegyzett MKB deviza vételi árfolyamon számította át.

A szerződés a kölcsön folyósításának feltételként írta elő (továbbiak mellett), hogy a felperes és adóstársa a fedezetül szolgáló ingatlanra kössenek teljes körű vagyonbiztosítást, a vagyonbiztosítást tartsák fenn a hitelszerződésből eredő kötelezettségek teljesítéséig, a vagyonbiztosítási szerződésből eredő követelést pedig engedményezzék az alperesre. A felperes és adóstársa a perben meghatározott Életbiztosítási Szerződést kötötték meg, a biztosítási tartam 2006. október 1-től 2026. október 1-ig tartott, a biztosítási díj induló összege 34.684 forint volt.

Az alperes a tőke törlesztésére a hitel teljes futamideje alatt türelmi időt biztosított, a tőketörlesztés a hitelprémium életbiztosítási szerződés lejáratakor egy összegben vált esedékessé. A szerződés szerint a tőke törlesztése olyan módon történt volna, hogy a biztosító a hitelprémium életbiztosítási szerződés alapján a véglejáratkor esedékes teljes összeget az alperes által megjelölt bankszámlára utalja és az átutalt összegből kiegyenlíti az alperes teljes követelését, ideértve a tőke, a kamat, a díj és egyéb követelést is, a fennmaradó összeget pedig a felperes rendelkezése szerint kezeli; ha pedig a biztosító által átutalt összeg nem nyújt fedezetet a teljes tartozás kiegyenlítésére, a felperesnek és adóstársának a különbözetet ki kellett volna egyenlítenie.

A türelmi idő kizárólag a tőke megfizetésére vonatkozott, a kamat és a kezelési költség fizetését nem érintette. Az induló hiteldíj (kamattól + kezelési költség) összege a teljes hitelösszeg igénybe vételét feltételezve 205,06 CHF volt, a hiteldíjrészletek száma 239, az elszámolási nap pedig minden hónap 15. napja. A hitel fedezetéül szolgáló életbiztosítás díjrészleteinek megfizetése a felperes és adóstársa forintszámlájáról csoportos beszédési megbízás keretében történt.

Az egyedi hitelszerződésben nem szabályozott kérdésekben az alperes üzletszabályzatában foglaltakat kellett alkalmazni. A felperes kijelentette, hogy megismerte az üzletszabályzat tartalmát, valamint a lakossági kölcsönszerződések egyes feltételeit tartalmazó tájékoztatót is, amely az alperes kondíciós listájának részét képezte. Az alperes hatályos üzletszabályzatának rendelkezései minden külön jogcselekmény nélkül kötelezték a szerződő feleket. A szerződés rögzítette, hogy ha bármely kikötés érvénytelennek bizonyulna, az az egyéb rendelkezések érvényességét nem érinti.

A szerződésből eredő kötelezettségeit illetően a felperes közokiratba foglaltan tartozáselismerést magába foglaló, egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozatot tett. Az alperes 2010. szeptember 9-én közokiratba foglaltan, 2010. szeptember 8-i értéknappal azonnali hatállyal felmondta a jogviszonyt, a tartozás megfizetésére hívta fel a felperest, majd a közokiratok záradékolásával 2013 júniusában végrehajtást kezdeményezett a felperes ellen.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes a Pp. 369.§ a) pontjára alapított keresetében az ellene indult végrehajtás megszüntetését kérte. Álláspontja szerint azért nem jött létre érvényesen a végrehajtani kívánt követelés, mert az alapjául szolgáló kölcsönszerződés semmis: ellentmondásosan és valótlanul tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét, hiszen a szerződésben forint pénznemben nem a tényleges kölcsönösszeget, hanem a folyósítási maximumot határozták meg. Ezen túlmenően a szerződés CHF devizanemben sem a tényleges kölcsönösszeget, hanem a hitelkeretet, a valós kölcsönösszeg felső határértékét határozza meg. A kölcsönszerződés amiatt is semmis, mert a felperest terhelő vagyonbiztosítási díjat - mint a THM meghatározása körében figyelembe nem vett költségelemet - a szerződésben nem nevesítették, nem határozták meg összegszerűen és a szerződés erre vonatkozó becslést sem tartalmaz. További semmiségi ok, hogy a szerződés nem tartalmazza a törlesztő részletek összegét a teljes futamidőre, és elmaradt a részletek forintösszegének meghatározása is.

- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megszüntette a végrehajtást. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a szerződő felek a szerződés tárgyát egyértelműen meghatározták CHF-ben (kirovó pénzemben), forintban pedig a kölcsön felső értékét szabták meg. A szerződés nem sérti a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat, viszont az, hogy a szerződő felek nem határozták meg mindenre kiterjedően a THM számítása során figyelembe nem vett költségeket, illetve azok összegét, és erre vonatkozóan a szerződés becslést sem tartalmaz, a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja szerint semmisséget eredményez, s mivel a semmisség a szerződés egészét érinti, a végrehajtás megszüntetése indokolt. Ugyancsak sérti a szerződés a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontját, mert az alperes a teljes futamidőre nem határozta meg a törlesztő részletek pontos összegét, a szerződés a törlesztő részletet kizárólag az akciós időszakra tartalmazza. Rámutatott: elegendő lett volna a törlesztő részleteket a teljes futamidőre CHF-ben meghatározni, mivel az árfolyamváltozás lehetősége miatt a törlesztő részletek forintban nem határozhatók meg.
- [5] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és elutasította a keresetet. Abban a tekintetben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a szerződés tárgya meghatározott: a kölcsön összege 12.000.000 forintnak a folyósítás napjára jegyzett MKB deviza vételi árfolyamon számított CHF-összege, amely meghatározás megfelel a 6/2013. PJE határozatban foglaltaknak és nem sérti a régi Ptk. 523.§-ában foglaltakat. Nem fogadta el azonban az elsőfokú bíróság álláspontját a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb költségeket illetően, és hangsúlyozta, hogy a szerződő felek az ingatlanbiztosítási díjat szerződésük 4.4. pontjában egyéb költségként említették, az egyedi szerződés részét képező alperesi üzletszabályzat 8.2.-8.4. pontjai pedig tartalmazzák az ingatlanbiztosítási díjat, mint a THM számításánál figyelembe nem vett költséget. A másodfokú bíróság további indokai szerint a szerződés és az alperes üzletszabályzata együttesen a jogszabályi követelményeknek megfelelően tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A szerződő felek abban állapodtak meg, hogy a tőketörlesztés a hitelprémium életbiztosítási szerződés lejártakor egy összegben esedékes, ezen túlmenően rendelkeztek arról is, hogy a teljes hitelösszeg igénybevételét feltételezve az induló hiteldíj összege 205,06 CHF. Mindezek miatt a szerződés nem semmis, a végrehajtás megszüntetése nem indokolt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése, elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat meghozatala, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt - a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

Fenntartotta korábbi előadásait és megismételte, hogy a perbeli szerződés „hibrid”, hiszen mind a kölcsönre, mind a hitel-jogviszonyra irányadó tartalmi elemeket hordoz. Azt az alperes is elismerte, hogy a megjelölt devizaösszeg nem kölcsönösszeg, hanem hitelkeret, így a kölcsönszerződés forint pénznemben nem a tényleges kölcsönösszeget, hanem csupán a folyósítási maximumot határozza meg. Sem CHF-ben, sem forintban nincsen tételelesen, pontosan meghatározva a kölcsön összege, csupán annak felső határértéke, így az egyértelmű kiszámíthatóság elve is sérül.

A THM kapcsán hangsúlyozta, hogy a régi Hpt.-nek a THM számítása során figyelembe nem vett költségekre vonatkozó rendelkezése nem a költségelemek elnevezését, hanem a költségek mértékének megjelölését írja elő.

Változatlanul állította, hogy sem a kölcsönszerződés, sem az alperes üzletszabályzata nem tartalmazza a törlesztő részletek kiszámítását lehetővé tevő képletet.

Mind a kölcsönösszeg, mind a törlesztő részletek tekintetében az alperest terhelte az egyértelmű kiszámíthatóság igazolása. A jogvitát elbíráló bíróság feladata, hogy ítéletének indokolásában ne csupán deklarálja, hanem megfelelő számításokkal alá is támassza, hogy teljesül a 6/2013. PJE és az 1/2016. PJE határozatokban megfogalmazott egyértelmű kiszámíthatóság elvárása.

- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költségének megtérítésére irányult.

Előrebocsátotta: a felülvizsgálati kérelemben nem elegendő utalni a korábbi beadványokra, hanem ki kell fejteni az arra vonatkozó érveket, hogy a jogerős döntés miért jogszabálysértő. A jogszabályi rendelkezések felsorolása - jogi indokolás nélkül - nem teszi lehetővé a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát.

Rámutatott: a kölcsönszerződés 1.1. és 1.2. pontjaiban a CHF-összeget és a folyósítási limit forintösszegét tartalmazó kettős meghatározás jelenti a szerződés tárgyának meghatározását. CHF-ben meghatározott hitelkeret rendelkezésre tartását vállalta akként, hogy a szerződésben meghatározott egyéb feltételek bekövetkezése esetén bankkölcsönt fog nyújtani, így a kölcsönszerződés a bankhitelszerződés létrejöttét követően, későbbi időpontban jött létre. A szerződő felek a kölcsön folyósításának feltételeit ugyanabba az okiratba foglalták, ezzel meghatározták a feltételek bekövetkeztének esetére a kölcsön nyújtásának idejét, feltételeit. Pontosán meghatározták azt a hitelkeretet, amelynek terhére a későbbiekben a kölcsönösszeget folyósítania kellett. Nem befolyásolta a szerződés tárgyának meghatározását az, hogy a bankhitelszerződés alapján rendelkezésre tartott hitelkeret CHF-ben, míg az annak terhére folyósított kölcsön forintban került meghatározásra; egyértelműen megállapítható, hogy a szerződő felek szándéka milyen összeg igénybevételeire irányult. A szerződés 5.2. pontjában rögzítették, hogy a kölcsön folyósítása forintban történik, a lehívott devizaösszeg átváltásával a folyósítás napjára

jegyzett MKB deviza vételi árfolyamon számítva. A kölcsönösszeg devizában kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában.

Az egyedi szerződés részét képezi az üzletszabályzata és a kondíciós listája. Az üzletszabályzat 8.4. pontja tartalmazza a biztosítási díjat, mint a THM számítása során figyelembe nem vett költséget, az üzletszabályzat 4.2.11. pontja pedig azt, hogy az egyéb díjak és költségek körét, mértékét a kondíciós lista vagy a hitelszerződések tartalmazzák. Utalt a Kúria Pfv.I.20.634/2016/4. számú ítéletében foglaltakra, amely szerint: ha ki is maradt olyan költség, amely nem vehető figyelembe a THM számításánál, ez még nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, csupán azt jelenti, hogy az adott költséget nem lehet felszámítani.

A kiszámíthatóságnak nem feltétele az, hogy matematikai képlet szerepeljen a szerződésben, elegendő a számítási mód meghatározása. A szerződés 6.1. pontjában rögzítették, hogy a tőke törlesztése egy összegben esedékes, így erre vonatkozóan képletet, számítási módot nem kellett meghatározni. Üzletszabályzatának 4.2.2.1. és 4.2.9. pontjai rögzítik, hogy a kamatszámítás lehetséges módjait a kondíciós lista tartalmazza, a kezelési költséget pedig az ügyfél tőketartozása alapján számítja fel, így a szerződésben meghatározott, valamint az üzletszabályzatban és a kondíciós listában szereplő adatok alapján az egyes törlesztő részletek pontosan kiszámíthatóak.

A szerződés megfelel az 1/2016 PJE határozatban foglaltaknak: a szükséges tartalmi elemeket a szerződés tartalmazza, így mind a kölcsön összege mind a törlesztő részletek összege kiszámítható. Ebből következően a kiszámíthatóság igazolása (ahogyan azt a felperes kéri) nem szükséges.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakra tekintettel előrebocsátja a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme megfelel a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott tartalmi követelményeknek, hiszen a felperes megjelölte az általa vélt jogszabálysértést és a megsértett jogszabályhelyet, a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírta, kifejtette, hogy a jogerős határozatot milyen okból támadja. Mindezek miatt a felperes felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálásra alkalmas volt.

[9] Az ekként érdemben elbírált felülvizsgálati kérelem azonban nem alapos.

[10] A Pp. 270.§ (2) bekezdésében és a 275.§ (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

Az adott esetben a jogerős ítéleti döntés nem jogszabálysértő, a Kúria

egyértékt annak helytálló indokaival is, azokat megismételni nem kívánja, csupán a felülvizsgálati kérelem többirányú érvelése kapcsán mutat rá a következőkre:

- [11] A régi Ptk. 523.§ (1) bekezdése értelmében a kölcsönszerződés tárgya meghatározott pénzösszeg rendelkezésre bocsátása, illetőleg ennek az igénybevétele. Ugyanakkor a régi Ptk. 522.§ (1) bekezdése a bankhitelszerződés fogalmát határozza meg, amely szerint bankhitelszerződéssel a pénzintézet arra vállal kötelezettséget, hogy jutalék ellenében meghatározott hitelkeretet tart a másik szerződő fél rendelkezésére és a keret terhére - a szerződésben meghatározott feltételek megléte esetén - kölcsönszerződést köt, vagy egyéb hitelműveletet végez. Az ismertetett rendelkezésekből kitűnik: a kölcsönszerződés tárgya meghatározott pénzösszeg kölcsönadása, a bankhitelszerződésben viszont a pénzintézet meghatározott hitelkeret rendelkezésre tartását és a hitelkeret korlátai között kölcsönszerződés kötését (vagy más hitelművelet végzését) helyezi kilátásba.

Bankhitelszerződés esetén a pénzintézettel szerződő fél nem köteles igénybe venni (lehívni) az ígért összeget, szemben a kölcsönszerződéssel, melynek esetén az adós valóban kötelezettséget vállal arra, hogy a szerződés megkötésekor vagy későbbi időpontban elfogadja (átveszi) a pénzintézet által átadott összeget. Bankhitelszerződés esetén a pénzintézettel szerződő fél a hitelkeret rendelkezésére tartásáért jutalékot (províziót) fizet, amelynek mértéke általában kisebb a kamat mértékétől; ugyanakkor a visszterhes kölcsönszerződés alapján az adós a pénzhasználat ellenében kamat fizetésére válik kötelessé.

- [12] A perbeli esetben a peres felek szerződésüket hitelszerződésnek nevezték, és a szerződés - annak tartalmát tekintve - valóban bankhitelszerződés volt: a szerződő felek abban állapodtak meg, hogy az alperes ingatlanvásárlás céljára 73.500 CHF összeget tart a felperes rendelkezésére, a 73.500 CHF hitelkeret terhére pedig - a folyósítási feltételek teljesülése esetén - legfeljebb 12.000.000 forintnak megfelelő kölcsönt nyújt. A kölcsönt az alperes forintban vállalta folyósítani, a devizában meghatározott hitelkeretből lehívott devizaösszeg átváltásával, a folyósítás napján jegyzett MKB deviza vételi árfolyamon számítva.

A 6/2013. PJE indokolásának III.2.a) pontjában leszögezte a Kúria: deviza alapú kölcsönszerződéseknel két tipikus módja van a kölcsönösszeg meghatározásának. Az egyik esetben a kölcsönt devizában határozzák meg és a szerződés egyéb rendelkezései nem hagynak kétséget afelől, hogy a devizát a szerződésben meghatározott időpontban, a szerződésben meghatározott pénzügyi intézmény vételi árfolyamán kell átszámítani forintra. A másik szokásos meghatározási mód az, hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy a kölcsön devizában kerül megállapításra a szerződésben

meghatározott időpontban, az ott meghatározott pénzüintézet deviza vételi árfolyama figyelembevételével.

A perbeli esetben a szerződés a hitelkeretet kirovó pénznemben határozta meg, az alperes a 73.500 CHF hitelkeret terhére CHF-ben nyújtotta a kölcsönt, de a kölcsön összegét forintban, a folyósításkor lehívott devizaösszeg átváltásával folyósította, mert a felperesnek forintra volt szüksége az ingatlanvásárláshoz.

A kifejtettekből az a következtetés vonható le, hogy a szerződő felek nem kölcsönszerződést, hanem bankhitelszerződést kötöttek, amelyben meghatározták a szerződés tárgyát: a felperes rendelkezésére tartott összeget CHF-ben. Ez egyben a CHF-ben adható kölcsön összegét is meghatározta (hiszen a CHF-kölcsönösszeg nem lehetett magasabb a CHF-hitelösszegnél), ugyanakkor a szerződő felek meghatározták a CHF-ben rendelkezésre tartott összegből folyósítható legmagasabb forint-összeget. A kölcsön nyújtásáról külön írásbeli szerződést nem kellett kötni, ezt a régi Ptk. sem írta elő. Mindezek szerint a perbeli szerződés nem ütközik a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakba.

- [13] A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja előírja, hogy a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződésnek tartalmaznia kell az éves, százalékbán kifejezett THM-et, a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést.

Helytállónan mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a peres felek szerződésük 4.4. pontjában megjelölték az ingatlan biztosítási díját, mint a THM számítása során figyelembe nem vett díjelemet, ezen túlmenően a peres felek megállapodása értelmében az egyedi szerződésben nem szabályozott kérdésekben az alperes üzletszabályzatában foglaltakat kellett alkalmazni. Az alperes 2005. március 1-től érvényes üzletszabályzatának 8.4. pontjában szerepel, hogy a THM számításánál nem vehető figyelembe - továbbiak mellett - a biztosítási díj.

megjegyzí a Kúria: az ingatlan biztosítási díjának mértékét az alperes a perbeli szerződésben nem is határozhatta meg, hiszen a biztosítás díja külön jogviszonyban (a biztosítóval létrejött vagyonbiztosítási jogviszonyban) merült fel, amelyre az alperesnek ráhatása nem volt.

- [14] A perbeli szerződés 3.1. pontjában foglaltak szerint a hitel futamideje 240 hónap, lejáratá 2026. október 15-e volt, elszámolási napként a kölcsön törlesztésére - a hitelszerződés 3.3. pontjában - minden hónap 15. napját rögzítették. A tőkét a hitelszerződés 6. pontjának megfelelően a futamidő végén az életbiztosításból kellett volna fizetni, a lejáratig (239 hónapon keresztül) a hiteldíjat kellett megfizetni, amely a kamatot és a kezelési költséget foglalta magában.

A kamatperiódusok három hónap időtartamúak voltak. Az első

kamatperiódusban a kamat mértéke évi 0,77%, a kezelési költség mértéke évi 2,7% volt. A második, a harmadik és a negyedik kamatperiódusban (amely a 4. hónaptól a 12. hónapig terjedő időszak) a kamat évi mértéke szintén 0,77% volt, a kezelési költség azonban változó mértékű, mértékét az alperes mindenkori kondíciós listája tartalmazta.

Ezt az időszakot követően - mivel a kölcsön kamatlába és a kezelési költség mértéke kamatperiódusonként változott - az alperes aktuális kondíciós listája tartalmazta a hiteldíj összetevőinek mértékét.

A teljes hitelösszeg igénybevételét feltételezve a szerződéskötéskor hatályos kondíciós lista figyelembevételével az induló hiteldíj összege 205,06 CHF volt, a további hiteldíjak összegéről a bank az esedékességet megelőző 8 napon belül értesítette a felperest.

A peres felek szerződése - figyelemmel az 1/2016. PJE határozat 2. b) pontjában foglaltakra is - megfelelt a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, hiszen meghatározta a törlesztő részletek összegét, a számítás módja és az ehhez szükséges adatok egyértelmű megadásával. A törlesztő részletek összege akkor tekinthető kiszámíthatónak, ha az az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározható. Nem érvényességi kelléke a szerződésnek, hogy tételesen tartalmazza a törlesztő részletek összegét akár a kirovó, akár a lerovó pénznemben, mint ahogyan az sem, hogy rögzítse az irányadó átszámítási időpontot. Az irányadó átszámítási időpont ugyanis - a felek eltérő rendelkezése hiányában - ipso iure a törlesztések napjában rögzül, a régi Ptk. 231.§ (2) bekezdésében írtakra tekintettel.

Mindezek szerint nem érvényességi kelléke sem a hitel-, sem a kölcsönszerződésnek, hogy tételesen tartalmazza a törlesztő részletek összegét a kirovó pénznemben (devizában), a törlesztőrészletek lerovó pénznemben (forintban) történő meghatározása pedig nem is lehetséges, hiszen a kirovó pénznemben meghatározott részlet átszámítása a törlesztés napján, az adott időpontban irányadó árfolyam alapján történik a lerovó pénznemre.

Mivel a szerződés szerint a hiteldíj összegéről az alperes az esedékességet megelőző 8 napon belül értesítette a felperest, nem a felperesnek kellett kiszámolnia a hiteldíj összegét, a szerződés és a kondíciós lista rendelkezései alapján azonban ellenőrizhette, hogy az alperes e dokumentumoknak megfelelően határozta-e meg a hiteldíj összegét.

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében 16.629.887 forintban jelölte meg a felülvizsgálati ügyértéket, amely azonban helyesen 26.083.435 forint, hiszen a Pp. 24.§ (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel a végrehajtás megszüntetésére indult perekben a per tárgyának értéke a végrehajtási ügyérték, amely nem csak a 16.629.887 forint tőketartozást, hanem annak járulékait is magában foglalja.

- [16] A kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján - indokolásbeli kiegészítéssel - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A Pp. 270.§ (1) bekezdés alapján alkalmazásra kerülő Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (5), (6) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel állapította meg arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.
- A felperes az illetékre kiterjedő részleges költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a 14.§-ban foglaltak alapján az állam viseli.

- [18] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. január 17.

Dr. Harter Mária a
tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila . Varga Edit bíró
Zsolt előadó bíró